

Beslissing

van de VREG van 13/04/2021

met betrekking tot de oplegging van een administratieve geldboete, conform artikel

13.3.2 Energiedecreet, aan de opdrachthoudende vereniging GASELWEST

Gelet op de artikelen 13.3.1 en 13.3.2 van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid (hierna: Energiedecreet);

Gelet op de ingebrekestelling van de opdrachthoudende vereniging GASELWEST m.b.t. de niet-naleving van art. 4.3.41, §1 van het Technisch Reglement voor de Distributie van Elektriciteit in het Vlaamse Gewest van 20 september 2019¹ (hierna: TRDE), door de VREG verzonden aan de opdrachthoudende vereniging GASELWEST op 19 november 2020;

Gelet op de ingebrekestelling van de opdrachthoudende vereniging GASELWEST m.b.t. de niet-naleving van art. 4.1.2, §2, art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.41, §1, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE, door de VREG verzonden aan de opdrachthoudende vereniging GASELWEST op 4 februari 2021;

Gelet op de hoorzitting met de werkmaatschappij Fluvius System Operator cv, die daarbij optrad in naam en voor rekening van de opdrachthoudende vereniging GASELWEST, door de VREG georganiseerd op 26 februari 2021;

Gezien de beslissing van de VREG van 27 oktober 2020 met betrekking tot de gedeeltelijke goedkeuring van het voorstel van de elektriciteitsdistributienetbeheerders betreffende de methodiek van allocatie en reconciliatie (BESL-2020-78)²;

Overwegende dat deze beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete aan de opdrachthoudende vereniging GASELWEST past binnen het ter zake geldende regelgevende kader, zoals hiernavolgend gemotiveerd;

¹ Goedgekeurd door de VREG bij beslissing van 20 september 2019 (BESL-2019-60), raadpleegbaar via: www.vreg.be/nl/document/besl-2019-60. Gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 14 oktober 2019 en in werking getreden op 24 oktober 2019 (rechtszettingsbericht gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 5 november 2019). Tevens raadpleegbaar via: www.vreg.be/nl/technische-reglementen.

² Raadpleegbaar via: www.vreg.be/nl/document/besl-2020-78.

Analyse

In deze beslissing beoordeelt de VREG de oplegging van een administratieve geldboete aan de opdrachthoudende vereniging Intercommunale Maatschappij voor Gas en Elektriciteit van het Westen (GASELWEST), elektriciteitsdistributienetbeheerder. In het vervolg van deze beslissing wordt telkens met de afkorting 'DNB' verwezen naar de voornoemde opdrachthoudende vereniging.

Hieronder geeft de VREG eerst de juridische en feitelijke context weer van deze beslissing, met inbegrip van de procedure die aan deze beslissing voorafging. Daarna volgen de motivering m.b.t. de administratieve geldboete en de modaliteiten ervan, evenals een verwijzing naar de openstaande beroepsmogelijkheid.

1. Juridische context – bepalingen m.b.t. de administratieve geldboete in het Energiedecreet

Art. 13.3.1, §1 en §2, eerste lid Energiedecreet luidt als volgt:

§1. Tenzij dit decreet in een specifieke procedure voorziet, kan de VREG elke natuurlijke persoon of rechtspersoon schriftelijk in gebreke stellen bij niet-naleving van de bepalingen van titel IV, IV/1, V, VI hoofdstuk I tot en met IV van titel VII en artikel 13.1.2, van dit decreet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten, met inbegrip van de technische reglementen en het technisch reglement warmte- of koudenetten.

§2. De VREG kan de persoon die in gebreke werd gesteld overeenkomstig § 1 en werd gehoord of daartoe naar behoren werd opgeroepen, een van de administratieve geldboetes, vermeld in artikel 13.3.2, 13.3.3, 13.3.4 of 13.3.6, opleggen. De VREG zorgt ervoor dat er in deze gevallen geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten die aan de administratieve boete ten grondslag ligt en de administratieve boete die op grond van die feiten wordt opgelegd.

Artikel 13.3.2 Energiedecreet luidt daarop als volgt:

Tenzij dit decreet in een specifieke administratieve sanctie voorziet, kan de VREG een administratieve geldboete opleggen die per kalenderdag niet minder dan 250 euro mag bedragen, noch meer dan 250.000 euro mag bedragen, noch in totaal hoger zijn dan 5.000.000 euro of 3 % van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar, als dit laatste bedrag lager is.

Samengevat voorzien deze artikelen in het Energiedecreet er aldus in dat de VREG elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die de daarin aangehaalde bepalingen niet naleeft, in gebreke kan stellen en deze na een (oproeping voor een) hoorzitting een administratieve geldboete kan opleggen, voor zover het Energiedecreet niet in een specifieke administratieve sanctie voorziet.

Indien de VREG een administratieve geldboete oplegt, gebeurt dit volgens de regels in art. 13.3.1, §3 t.e.m. §8 Energiedecreet.

2. Feitelijke context – voorafgaandelijke procedure

Nadat de VREG opmerkte dat DNB art. 4.3.41, §1 van het TRDE niet naleeft, verzond de VREG op 19 november 2020 een aangetekende brief, die gold als ingebrekestelling overeenkomstig art. 13.3.1, §1 Energiedecreet, naar DNB. In deze brief werd DNB verzocht om ten laatste op 31 december 2020 een nieuw voorstel van methodiek van allocatie en reconciliatie over te maken aan de VREG, dat het door de VREG gedeeltelijk goedgekeurde³ voorstel van 26 augustus 2020 aanvult en derhalve wel beantwoordt aan alle voorwaarden van artikel 4.3.41, §1 TRDE. Bij brief van 14 december 2020 vroeg de werkmaatschappij Fluvius System Operator cv (hierna: Fluvius) in naam en voor rekening van DNB om uitstel van de gestelde deadline, tot 31 januari 2021, dat de VREG toekende bij brief van 16 december 2020. De VREG ontving het gevraagde voorstel van Fluvius op 29 januari 2021.

Op 4 februari 2021 verzond de VREG een volgende aangetekende brief, die eveneens gold als ingebrekestelling overeenkomstig art. 13.3.1, §1 Energiedecreet, naar DNB. Daarin werd DNB gewezen op de niet-naleving van verschillende bepalingen in het TRDE die verband houden met zuivere vermarkting, zijnde art. 4.1.2, §2, art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.41, §1, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE.

De ingebrekestelling *d.d.* 4 februari 2021 bevatte meteen een oproeping voor een hoorzitting, in de zin van art. 13.3.1, §2 Energiedecreet, en dit voor zowel de ingebrekestelling *d.d.* 19 november 2020 als de ingebrekestelling *d.d.* 4 februari 2021. De voorgestelde datum voor deze hoorzitting was 19 februari 2021. DNB liet via Fluvius weten in te gaan op deze oproeping. Later werd deze hoorzitting, op vraag van Fluvius, verplaatst naar 26 februari 2021. Op deze datum ging deze hoorzitting daadwerkelijk door (vanaf 15u), via Microsoft Teams omwille van de toen geldende maatregelen tegen COVID-19. Tijdens deze hoorzitting bevestigde Fluvius op te treden in naam en voor rekening van DNB.

De VREG stelde van de hoorzitting *d.d.* 26 februari 2021 een ontwerpverslag op, dat op 4 maart 2021 samen met een opname van de hoorzitting per e-mail naar Fluvius werd gestuurd. Fluvius bezorgde op 11 maart 2021 per e-mail haar opmerkingen bij het verslag, die door de VREG gedeeltelijk werden overgenomen in het definitief verslag, enkel met weglating van de wijzigingen en aanvullingen die volgens de VREG niet overeenstemden met de uiteenzettingen tijdens de hoorzitting. Dit definitief verslag (incl. haar bijlagen: PowerPointpresentatie 'Conformiteit TRDE – zuivere vermarkting' en 'verweernota hoorzitting 26/02/2021 zuivere vermarkting injectie'), dat reeds op 15 maart 2021 per e-mail naar Fluvius werd verstuurd, is tevens als BIJLAGE 1 bij deze beslissing gevoegd.

³ Beslissing van de VREG van 27 oktober 2020 met betrekking tot de gedeeltelijke goedkeuring van het voorstel van de elektriciteitsdistributienetbeheerders betreffende de methodiek van allocatie en reconciliatie (BESL-2020-78), raadpleegbaar via: www.vreg.be/nl/document/besl-2020-78.

3. Motivering administratieve geldboete – met vermelding niet-nageleefde bepalingen in het TRDE

Na de finalisering van het verslag van de hoorzitting, heeft de VREG het dossier opnieuw grondig geanalyseerd. In het bijzonder heeft de VREG opnieuw zijn eigen argumentatie in de ingebrekestellingen *d.d.* 19 november 2020 en 4 februari 2021 in overweging genomen, net zoals de argumenten die DNB bij monde van Fluvius uiteenzette tijdens de hoorzitting *d.d.* 26 februari 2021 (hierna kortweg aangeduid met ‘hoorzitting’). Zoals reeds vermeld, werd deze argumentatie weergegeven in het definitief verslag van deze hoorzitting en verder door Fluvius verduidelijkt in de verweernota (zoals gevoegd bij het definitief verslag van de hoorzitting; hierna kortweg aangeduid met ‘verweernota’).

De VREG komt daarbij tot de conclusie dat de argumenten opgeworpen door Fluvius in naam en voor rekening van DNB, de argumentatie van de VREG in de ingebrekestellingen niet weerleggen.

Hieronder geeft de VREG gemotiveerd weer waarom hij tot deze conclusie komt.

3.1. Motivering inzake de blijvende niet-naleving van art. 4.1.2, §2 TRDE

Fluvius beargumenteert in haar verweernota en tijdens de hoorzitting in de eerste plaats dat het TRDE geen absoluut recht bevat op een tweede allocatiepunt, en verwijst daarbij naar artikel 4.1.2 van het TRDE:

Art 4.1.2 – Koppeling van allocatiepunt(en) aan het toegangspunt

§1. Aan een toegangspunt waarop het gebruik van het elektriciteitsdistributienet zich beperkt tot afname wordt één allocatiepunt gekoppeld.

§2. Aan een toegangspunt waarop het gebruik van het elektriciteitsdistributienet afname en injectie betreft, worden, afhankelijk van de gekozen dienst, ofwel één allocatiepunt ofwel twee aparte allocatiepunten voor respectievelijk afname en injectie gekoppeld.

In de tweede paragraaf van dit artikel staat dat het koppelen van één allocatiepunt of twee aparte allocatiepunten afhankelijk is van de gekozen dienst. Fluvius leidt daaruit af dat zolang er geen diensten gedefinieerd zijn die meerdere allocatiepunten per toegangspunt vereisen, er geen tweede allocatiepunt aan het toegangspunt moet kunnen gekoppeld worden.

De VREG is het hiermee niet eens. Art. 4.1.2, §2 TRDE verplicht de elektriciteitsdistributienetbeheerders om een mogelijkheid te voorzien waarbij voor injectie aan een toegangspunt een bijkomend allocatiepunt wordt gekoppeld. Die mogelijkheid zou nl. sowieso gelicht worden, van zodra er op grond van te verwachten hogere regelgeving (zie *infra*) een overeenkomstige dienst ontwikkeld zou worden. Aan art. 4.1.2, §2 TRDE was een overgangsbepaling (art. 8.2.2. TRDE) gekoppeld die verliep op 1 januari 2021.⁴ Die datum was uiteraard niet arbitrair gekozen, maar gestoeld op de verwachting dat vanaf dat moment de betreffende dienst ook daadwerkelijk aangeboden zou moeten worden. Verder in deze beslissing

⁴ Art. 8.2.2 TRDE: “In afwijking van Art. 4.1.2, §2 geldt tot 1 januari 2021: “In afwijking van Art. 4.1.1, §1 worden, als de elektriciteitsdistributienetgebruiker hiertoe verzoekt, twee toegangspunten toegekend, met daaraan telkens één allocatiepunt gekoppeld (één voor afname en één voor injectie), aan aansluitingen met een productie-installatie groter dan 10 kVA”.

licht de VREG uitgebreid het kader toe waarop deze verwachting gebaseerd was. Fluvius heeft in ieder geval dit duidelijke signaal naast zich neergelegd.

Eerder interpreteerde Fluvius art. 4.1.2, §2 TRDE ook als een verplichting tot het mogelijk maken van meerdere allocatiepunten vanaf 1 januari 2021. In een PowerPointpresentatie gedeeld tijdens een vergadering met de VREG en Fluvius op 13 juni 2019, in het kader van de vorige herziening van het TRDE – dus nog voor de goedkeuring en publicatie van het huidige TRDE van 20 september 2019 – stond:

“Fluvius engageert zich om tegen 1/1/2021:

- *minimaal 1/4u waarden te ontsluiten naar de klant, leverancier en derde partijen.*
- *Voor nieuwe installaties, installaties > 15 en op vraag klant over te gaan naar Beperkte vermarkting en op uitdrukkelijke vraag naar Vermarkting van de injectie.”⁵*

In een brief van 27 augustus 2019, dus nog steeds voor de goedkeuring van de huidige versie van het TRDE, kwam Fluvius terug op dit standpunt. Fluvius vroeg daarin de concepten van toegangspunt en allocatiepunt aan elkaar gelijk te stellen, om de verplichtingen inzake vermarkting te kunnen invullen:

“Hoewel het Toegangspunt/Allocatiepunt model als langetermijnvisie behouden blijft denken we dat dit enkel geleidelijk kan ingevoerd worden. Het is een architectuurkeuze die de toekomstige evoluties ondersteunt maar die geen (Europese) verplichting is. Ze wordt pas echt relevant vanaf 2021 (vermarkting) en gezien de (federale) impact op de berichtenuitwisseling zijn de marktpartijen o.i. geen vragende partij.

We stellen daarom voor om in eerste instantie Toegangspunt en Allocatiepunt aan elkaar gelijk te stellen. Om de langetermijnvisie intact te laten suggereren we om dit te doen door middel van een Beslissing van de VREG na de publicatie van het Technisch Reglement waarin wordt verduidelijkt op welke manier initieel invulling gegeven wordt aan die langetermijnvisie. Met deze gelijkstelling van Toegangspunt aan Allocatiepunt kunnen we de correcte marktwerking ondersteunen voor alle nodige initiatieven (bijvoorbeeld op het vlak van vermarkting, tweede leverancier voor elektrisch voertuig, ...)”.⁶

Vervolgens stelt Fluvius in haar verweernota en tijdens de hoorzitting dat het gedurende een lange periode, meer bepaald tussen de publicatie van het TRDE en 1 januari 2021, onvoldoende duidelijk was dat rekening gehouden moest worden met een scenario van verkoop van injectie aan een andere partij dan de eigen leverancier (de zogenaamde “zuivere vermarkting”). Fluvius verwijst hierbij naar artikel 15.3.5/13 Energiedecreet, zoals ingevoegd in het Energiedecreet bij het decreet van 26 april 2019⁷ en in werking getreden op 15 juni 2019:

Voor productie-installaties voor zonne-energie met een maximaal AC-vermogen van 10 kVA die geïnstalleerd worden vanaf 1 januari 2021 moet de elektrische productie die geïnjecteerd wordt op het distributienet worden opgekocht.

⁵ Zie slide 19 (getiteld “Besluit”) van de PowerPointpresentatie van Fluvius van 11 juni 2019, met als titel: “VREG Technisch Reglement Distributie, Nieuw Technisch Reglement Distributie, Feedback en voorstellen”.

⁶ Brief van Fluvius aan de VREG van 27 augustus 2019, met als onderwerp: “Aanvullende reactie herzieningsvoorstel technische reglementen distributie”.

⁷ Decreet van 26 april 2019 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de uitrol van digitale meters en tot wijziging van artikel 7.1.1, 7.1.2 en 7.1.5 van hetzelfde decreet.

*De Vlaamse Regering bepaalt de nadere modaliteiten, en wie tegen welke minimumvergoeding moet opkopen.*⁸

Uit de argumentatie in haar verweernota en tijdens de hoorzitting blijkt dat Fluvius bovenvermeld artikel zo interpreteert dat dit op zichzelf (los van het uitvoeringsbesluit) niet verduidelijkt dat het (ook) de mogelijkheid van “zuivere vermarkting” vat. De VREG kan zich echter niet vinden in die interpretatie en merkt op dat enkel het geval waarin de injectie opgekocht wordt door de leverancier voor afname, geen zuivere vermarkting is. In alle andere denkbare scenario’s van opkoop van de injectie, zoals vermeld in het hierboven geciteerde art. 15.3.5/13, eerste lid Energiedecreet, zou wél effectief een systeem van zuivere vermarkting (inclusief apart allocatiepunt) opgezet moeten worden.

Fluvius vergeet bovendien dat reeds in mei 2019 het artikel 3.1.57 werd ingevoegd in het Energiebesluit^{9, 10}. In het tweede lid van deze bepaling is de volgende zinsnede opgenomen:

Vanaf 1 januari 2021 kan de netgebruiker zijn geïnjecteerde elektriciteit vermarkten indien deze een meetinrichting heeft die in staat is de geïnjecteerde elektriciteit apart te meten en op voorwaarde dat de afnemer geen gebruik maakt van de regeling vermeld in artikel 15.3.5/12 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

Hoewel “vermarkten” niet expliciet gedefinieerd wordt, is het duidelijk dat de “markt” slechts verkend kan worden indien men, *in casu* de netgebruiker, daadwerkelijk in staat is om met verschillende partijen in onderhandeling te gaan, om zo de beste voorwaarden te kunnen kiezen. Indien die mogelijkheid er niet is, zal de vrije marktwerking worden verstoord en zal de markt slechts suboptimaal kunnen werken. Dat is in het nadeel van alle partijen, maar toch in het bijzonder van de netgebruikers, die hun onderhandelingspositie sterk verzwakt zien. Art. 3.1.57, tweede lid Energiebesluit was op zichzelf dus al een voldoende juridische grond voor de elektriciteitsdistributienetbeheerders, om een systeem van zuivere vermarkting op te zetten dat met ingang van 1 januari 2021 werkzaam zou zijn.

De VREG herinnert er ook aan dat het Energiedecreet en -besluit weliswaar op zichzelf staan, maar ook breder moeten bekeken worden in het licht van de regelgeving van de Europese Unie. Het Vlaamse energiebeleid is sterk ingebed in een Europeesrechtelijk kader. De mogelijkheid voor netgebruikers om zelf opgewekte elektriciteit te kunnen verkopen aan een partij naar keuze is opgenomen in de Vierde Elektriciteitsrichtlijn (die reeds dateert van juni 2019)¹¹ en de nieuwe Richtlijn Hernieuwbare Energiebronnen (die zelfs al dateert van december 2018)¹². Deze richtlijnen moeten weliswaar worden omgezet in nationale regelgeving, waarbij de regelgever enige beleidsruimte heeft. Toch geven de richtlijnen op zichzelf – en dus ook al voor hun omzetting – wel al duidelijk de contouren van het regelgevende kader weer.

⁸ Dit is de versie vóór de recente wijzigingen aangebracht in dit artikel bij het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van artikel 15.3.5/13 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (in werking getreden op 24 maart 2021).

⁹ Besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 houdende algemene bepalingen over het energiebeleid.

¹⁰ Art. 3.1.57 werd in het Energiebesluit ingevoegd door het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de uitrol van digitale meters. Het artikel trad in werking op 21 juni 2019.

¹¹ Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU. Zie in het bijzonder art. 15, par. 2, b) (m.b.t. actieve afnemers).

¹² Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen. Zie in het bijzonder art. 21, par. 2, a) (m.b.t. zelfverbruikers van energie).

Art. 7.13.2 Energiebesluit¹³, als uitvoeringsbepaling bij art. 15.3.5/13 Energiedecreet, betreft dus eigenlijk enkel de afronding en concretisering van wat eerder al duidelijk was. De VREG is het dus niet eens met de stelling in de verweernota van Fluvius dat *“het ... niet onredelijk [was] te stellen dat de markt en Fluvius de redelijke verwachting mochten hebben dat dergelijke diensten pas voor het eerst ter beschikking zouden worden na de lancering van MIG6, hetgeen oorspronkelijk ook de bedoeling was”*. Er was geen enkel signaal dat erop wees dat de nieuwe rechten inzake vermarkting in Vlaanderen zouden opgeschort worden tot aan de inwerkingtreding van een nieuw systeem van marktprocessen (MIG6), waarvoor nog steeds de datum van 1 september 2021 naar voren wordt geschoven. Wel integendeel: de hierboven reeds aangehaalde artikelen in zowel het Energiedecreet als het Energiebesluit vermelden alle expliciet 1 januari 2021 als startdatum voor deze nieuwe rechten inzake vermarkting. Bovendien zijn er de omzettingstermijnen van de vermelde Europese richtlijnen, die verstrijken op 31 december 2020¹⁴ resp. 30 juni 2021¹⁵.

De VREG wenst ook op te merken dat reeds in maart 2020, in het kader van de door de elektriciteitsdistributienetbeheerders in te dienen nieuwe methodiek voor allocatie en reconciliatie, sprake was van zuivere vermarkting. In het voorstel ter verbetering van de allocatiemethodiek dat Fluvius op dat moment indiende (zie BIJLAGE 2 bij deze beslissing) werd nl. in het bijzonder voorgesteld om prosumenten die deze keuze maakten, automatisch volgens een afwijkende allocatiepuntconfiguratie te behandelen.

Daarnaast stelt de VREG vast dat ook de markt in zijn geheel ruim op tijd op de hoogte was van de nakende verplichtingen inzake vermarkting. Dit blijkt uit de “roadmap” zoals opgezet binnen de stuurgroep market operations georganiseerd door Atrias, waaraan de VREG deelneemt als waarnemer. Al in de presentatie van de stuurgroepbijeenkomst van 29 januari 2020 werd in die “roadmap” een lijn toegevoegd voor “(beperkte) vermarkting” (zie BIJLAGE 3 bij deze beslissing). Dit wijst er in ieder geval op dat Fluvius daarbij uitging van *beide* scenario’s, namelijk beperkte vermarkting (bij dezelfde leverancier) enerzijds, en “niet beperkte vermarkting” (wat overeenkomt met “zuivere vermarkting”) anderzijds. Al tijdens de stuurgroepbijeenkomst van 6 mei 2020 – dus vóór Fluvius beweert enige duidelijkheid te hebben over deze verplichting – werd onderstaande figuur opgenomen in een eerste voorstel voor implementatie (“draft release note”)¹⁶. Hieruit blijkt duidelijk wat onder beperkte vermarkting en onder (zuivere) vermarkting wordt verstaan, en ook wat er mogelijk zou moeten zijn op 1 januari 2021:

¹³ Art. 7.13.2 werd in het Energiebesluit ingevoegd door het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 september 2020 houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de invoering van een premie voor de installatie van fotovoltaïsche zonnepanelen en wijzigingen met betrekking tot de REG-premies.

¹⁴ Zie art. 71, par. 1 Vierde Elektriciteitsrichtlijn.

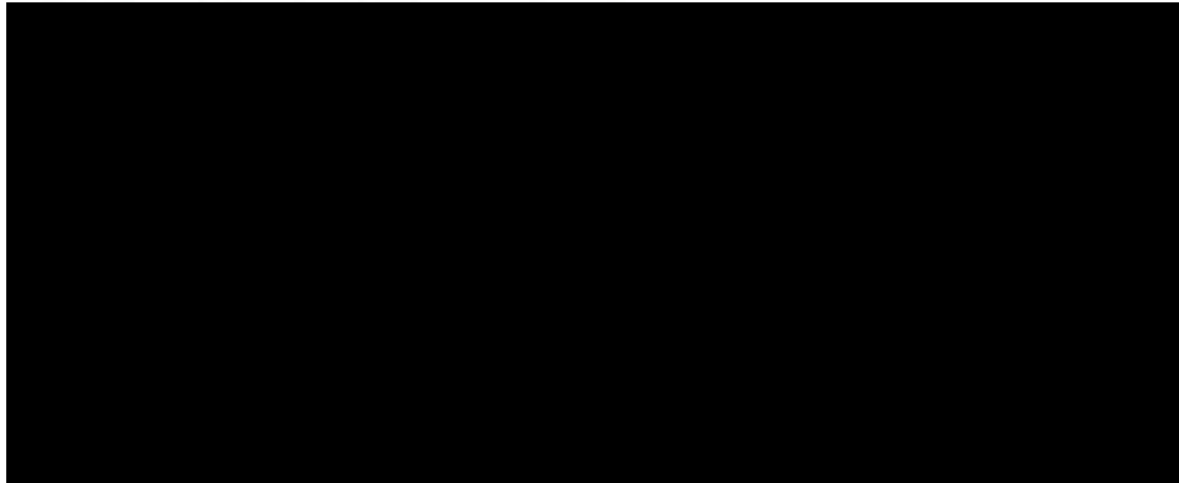
¹⁵ Zie art. 36, par. 1 nieuwe Richtlijn Hernieuwbare Energiebronnen.

¹⁶ Deze figuur bleef staan in de definitieve, gevalideerde versie van deze “draft release note”, die als BIJLAGE 4 bij deze beslissing werd gevoegd.

Voortbouwend op het argument dat het volgens haar pas zeer laat duidelijk geworden is dat er op 1 januari 2021 een dienst nodig zou zijn die een bijkomend allocatiepunt per toegangspunt vereist, beargumenteert Fluvius in haar verweernota en tijdens de hoorzitting dat het in de resterende tijd onmogelijk zou zijn om in MIG4 nog een dergelijke dienst op te zetten.

De VREG gaf hierboven al aan dat de termijn die Fluvius en de markt ter beschikking hadden om een implementatie uit te werken langer was dan Fluvius beweert. Daarnaast blijkt uit het voorstel ter verbetering van de allocatiemethodiek, door Fluvius ingediend bij de VREG in maart 2020 (zie BIJLAGE 2 bij deze beslissing), dat er technisch zeker een mogelijkheid was om een conforme implementatie uit te werken.

Dit werd ook hernomen in de “draft release note” met betrekking tot het onderwerp van de zuivere vermarkting. In de definitieve versie van de “release note”, die de uiteindelijke implementatie weergeeft (zie BIJLAGE 4 bij deze beslissing) staat de eerst voorgestelde implementatie nog steeds aangegeven, zij het doorstreept omdat uiteindelijk met een “work-around” gewerkt wordt:

	Beperkte Vermarktning Injectie (BVI)	Zuivere vermarktning Injectie (ZVI) – Update: wordt niet in deze vorm geïmplementeerd tegen januari 2021	Regelbare Toepassingen (EV)
Toegangspunten	1 toegangspunt met hoofdrichting E17 (consumptie)	1 toegangspunt met hoofdrichting E17 (consumptie) 1 toegangspunt met hoofdrichting E18 (productie)	2 toegangspunten met hoofdrichting E17 (consumptie).
Meters	1 x digitale meter	1 x digitale meter	2 x digitale meter
Meetregime	MR1 = Standaard MR3 = Optioneel	MR3 verplicht voor beide toegangspunten	MR3 verplicht voor toegangspunt 'Regelbare Toepassing' MR1 = Standaard MR3 = Optioneel

Merk in ieder geval de verduidelijking na het woord “update” op bij het doorgestreepte “Zuivere vermarktning Injectie (ZVI)” bovenaan de derde kolom, dat wijst op de koerswijziging.

Fluvius beweert voorts in haar verweernota en tijdens de hoorzitting dat de investeringen om de nodige aanpassingen in MIG4 te doen, enkel relevant zouden zijn tot de “go-live” van MIG6, minder dan een jaar later, en dat daardoor die inspanningen disproportioneel zouden zijn ten aanzien van het te bereiken resultaat. Een gevoel dat volgens Fluvius gedeeld werd in de markt. Tijdens de hoorzitting geeft Fluvius bovendien aan dat bij de “go-live” van MIG6 in september 2021 de dan voorziene implementatie wel volledig conform het TRDE zou zijn.

De VREG vermoedt dat bovenstaande inschatting van de marktpartijen een meer doorslaggevende impact heeft gehad op de beslissing van Fluvius om te werken met een “work-around”, dan de beweerde onduidelijkheid over het juridische kader (zie *supra*). Fluvius en de andere marktpartijen lijken immers vooral omwille van die afweging uiteindelijk geopteerd te hebben voor een implementatie die niet conform het TRDE is. Om die reden lijken ze ook te zijn afgestapt van de in maart 2020 voorgestelde implementatie, die wel tegemoetkwam aan art. 4.1.2, §2 TRDE. Het was – en is – de marktpartijen echter geenszins toegestaan om bij de uitwerking van marktprocessen abstractie te maken van de geldende regelgeving, daarbij inbegrepen de technische reglementen van de VREG. Het is ook om zulke gedragingen tegen te houden, dat in het Energiedecreet voor de VREG de mogelijkheid voorzien werd om handhavend op te treden, bij niet-naleving van de technische reglementen.

Fluvius werpt in haar verweernota en tijdens de hoorzitting tevens op dat het TRDE anticiperend op MIG6 zou zijn geschreven, en dat het daarom onredelijk zou zijn om bepaalde ontwikkelingen te eisen alvorens MIG6 in werking zou treden.

De VREG weerlegt dit met klem. In het consultatieverslag¹⁷, gepubliceerd ter begeleiding van het herziene TRDE in 2019, staat onder hoofdstuk 3.1.7 (“*Inwerkingtreding TRD versus (latere) go live MIG6*”) expliciet beschreven dat de VREG de vereisten (o.a. ingegeven door eerdere verträgen) los wil zien van bepaalde projecten van de distributienetbeheerders.

¹⁷ Verslag van 20 september 2019 van de consultatie CONS-2018-06 met betrekking tot de herziening van het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit (TRDE) en Technisch Reglement Distributie Gas (TRDG) (RAPP-2019-05), raadpleegbaar via: <https://www.vreg.be/nl/document/rapp-2019-05>.

De Vlaamse distributienetbeheerders krijgen weliswaar de vrijheid om te kiezen hoe ze bepaalde vereisten in de markt brengen, zij het via een interregionale samenwerking in Atrias, of op een andere manier. Met betrekking tot volledige vermarkting, staat er echter letterlijk in dit consultatieverslag (p. 17):

De term “dienstencatalogus” wordt sterk geassocieerd met het project MIG 6 en wordt daarom verlaten. De VREG onderschrijft echter wel de logica dat op het toegangspunt met meerdere allocatiepunten combinaties van meetgegevens zullen gemaakt moeten worden voor de allocatie, reconciliatie en facturatie. In principe kunnen deze meteen ingaan, met dien verstande dat de aangeboden diensten op dit moment zeer beperkt zijn. Het Besluit digitale meters legt op dat vanaf 1 januari 2021 een prosumant moet kunnen kiezen om zijn injectie te vermarkten. De VREG verduidelijkt daarom in deze versie van het TRDE dat het in ieder geval verplicht is voor de elektriciteitsdistributienetbeheerder om die diensten aan te bieden op het toegangspunt die door het Energiedecreet of -besluit worden geëist. Daaruit volgt dat bepaalde toegangspunten vanaf 1 januari 2021 twee allocatiepunten (één voor afname en één voor injectie) zullen moeten onderscheiden. Dit hoeft niet noodzakelijk te werken volgens de logica van MIG6 (HP/SDP), maar moet wel de twee volumes kunnen toewijzen aan twee verschillende toegangshouders. Er dient ook een bepaalde koppeling van beide allocatiepunten te bestaan.

[...]

Ten slotte, is de VREG van mening dat een aantal bepalingen enkel vastleggen wat er moet gebeuren op toegangspunten als er gekozen wordt voor twee aparte allocatiepunten. Deze artikelen kunnen meteen in werking treden, gezien de situatie van meerdere allocatiepunten zich nog niet zal voordoen voor 1 januari 2021. Een overgangsbepaling is daarom niet nodig.

Dit bewijst ten overvloede dat het voor Fluvius minstens vanaf de publicatie van dit consultatieverslag en het TRDE op 20 september 2019, ondubbelzinnig duidelijk geweest zou moeten zijn dat het vereist was om meerdere allocatiepunten (of eventueel toegangspunten) te creëren, *cfr.* het vereiste in art. 4.1.2, §2 TRDE dat met ingang van 1 januari 2021 zou gelden. Hierbij dan nog abstractie makend van het regelgevend kader in het Energiedecreet en het Energiebesluit, dat op zichzelf al voldoende duidelijk was (zie *supra*).

De VREG wil er nogmaals expliciet op wijzen dat de implementatie die de elektriciteitsdistributienetbeheerders in maart 2020 voorstelden (zie BIJLAGE 2 bij deze beslissing), al uitging van meerdere toegangspunten (in plaats van allocatiepunten), en dat de VREG daar toen geen enkel bezwaar tegen heeft gemaakt. Het is anderzijds ook belangrijk op te merken dat de huidige implementatie met “work-around”, ook niet voldoet aan de omschrijving van een apart “toegangspunt”, en wel om de redenen zoals aangehaald in de ingebrekestelling *d.d.* 4 februari 2021.

In haar verweernota en tijdens de hoorzitting gaat Fluvius in het bijzonder in op dit onderscheid tussen toegangspunten en allocatiepunten. Tijdens de hoorzitting vermeldt Fluvius bijvoorbeeld dat de notie van *allocatiepunten* slechts voorkomt in het TRDE en dat een werkwijze met allocatiepunten niet voorgeschreven wordt door bovenliggende wetgeving. Fluvius argumenteert in de verweernota verder dat zij in het consultatieproces bij de totstandkoming van het geldende TRDE had gevraagd om een werkwijze met verschillende *toegangspunten* mogelijk te maken. Fluvius had er inderdaad in aanloop van de goedkeuring van het TRDE voor gepleit om voorlopig met meerdere toegangspunten te blijven werken (zoals reeds *supra* vermeld). De VREG heeft als reactie op deze opmerkingen de desbetreffende bepalingen in het TRDE zo ruim geformuleerd dat

het verschil tussen de notie toegangspunten en allocatiepunten enkel beperkt bleef tot wat vanuit juridisch en economisch perspectief noodzakelijk was. Zoals hierboven aangegeven konden de elektriciteitsdistributienetbeheerders een implementatie uitwerken die technisch gestoeld was op hetzelfde principe als toegangspunten (met name EAN's als unieke sleutel), binnen de kruitlijnen van de marktcode (art. 4.1.1 e.v.) van het TRDE. Meer nog: het oorspronkelijke voorstel van de elektriciteitsdistributienetbeheerders in maart 2020 (zie BIJLAGE 2 bij deze beslissing) ging uit van meerdere toegangspunten. Hierbij werden geen fundamentele bezwaren gemaakt door de VREG. Nog belangrijker is eraan te herinneren dat de “work-around” ook niet voldoet aan de definitie van een toegangspunt (met corresponderend allocatiepunt). Ook hier – en dat geeft Fluvius ook elders in haar verweernota toe – wordt de oplossing in MIG6 afgewacht.

Fluvius beargumenteert in haar verweernota en tijdens de hoorzitting dat de implementatie die thans aangeboden wordt via een “work-around”, voldoet aan de Europese regelgeving, het Energiedecreet en het Energiebesluit. Daarnaast gaf Fluvius tijdens de hoorzitting zelf ook toe dat de huidige implementatie niet conform de letter van het TRDE is, en dat ze daarom de ingebrekestelling in verband met de niet-conformiteit met het TRDE begrijpt.

De VREG is het niet eens met de bewering van Fluvius, dat zij met haar implementatie via “work-around” enkel het TRDE niet zou naleven. Zoals *supra* reeds aangegeven, zou Fluvius die bewering enkel kunnen staven met behulp van een zeer beperkte – en volgens de VREG onjuiste – interpretatie van het regelgevend kader in Energiedecreet en -besluit. Bovendien worden met de “work-around” een aantal andere regels met Europeesrechtelijke grondslag met de voeten getreden. Met name, elke marktdeelnemer zou verantwoordelijk moeten zijn voor de onbalansen die hij in het systeem veroorzaakt.¹⁸ Dit zou in de huidige implementatie met “work-around” alleszins niet het geval zijn voor de toegangshouder die de injectie opkoopt, gezien deze volgens de huidige implementatie met “work-around” niet in de allocatie betrokken is. Zijn evenwichtsverantwoordelijke wordt dus niet geconfronteerd met het onevenwicht.

Gelet op al de bovenstaande overwegingen, concludeert de VREG dat de niet-naleving door DNB van art. 4.1.2, §2 TRDE, zoals vastgesteld in de ingebrekestelling van 4 februari 2021, aanwezig blijft. De argumentatie in de verweernota en tijdens de hoorzitting, zoals uiteengezet door Fluvius in naam en voor rekening van DNB, leidt niet tot een andere conclusie.

3.2. Motivering inzake de blijvende niet-naleving van art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE.

Fluvius geeft in haar verweernota aan dat de ingebrekestelling van de elektriciteitsdistributienetbeheerders voor de niet-naleving van een groot deel van de andere bepalingen in het TRDE (meer bepaald: art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE), een direct gevolg zijn van het niet creëren van een apart allocatiepunt conform art. 4.1.2, §2 TRDE, en beschrijft deze afhankelijkheid punt per punt in haar verweernota.

De VREG beaamt deze algemene vaststelling: de andere vastgestelde niet-nalevingen zijn inderdaad een direct gevolg van het niet implementeren van een apart allocatiepunt (of toegangspunt) voor injectie conform art. 4.1.2, §2 TRDE.

¹⁸ Cfr. art. 5 Verordening (EU) 2019/943 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de interne markt voor elektriciteit. O.m. art. 15, par. 2 f) Vierde Elektriciteitsrichtlijn verwijst ook naar het voornoemde artikel.

In verband met de vastgestelde niet-naleving van art. 4.2.13, §1 en §3 TRDE, beweert Fluvius in haar verweernota dat de toegangshouder voor injectie wel jaarlijks zou kunnen factureren, in tegenstelling tot wat in de ingebrekestelling *d.d.* 4 februari 2021 werd vermeld.

De VREG verwijst naar de brief van Fluvius aan de VREG van 10 september 2020 waarin Fluvius op een aantal vragen met betrekking tot validatie antwoordde. Daarin antwoordde Fluvius, op de vraag vanaf wanneer zij de kwartierwaarden bij meetregime 3 als voldoende gevalideerd beschouwde voor facturatie, als volgt:

"Validatie voor facturatie gebeurt op basis van volumes voor de facturatieperiode bepaald op basis van de dagindexen. De facturatie is maandelijks of jaarlijks (behoudens specifieke structuring scenario's). Het validatieniveau van de volumes die aldus worden doorgestuurd is hetzelfde als dat van klassieke meters. De onderliggende kwartierwaarden zijn door de herschaling op dat moment in lijn met de gebruikte dagwaarden.

*De kwartierwaarden kunnen dus – behalve bij rectificatie – niet meer wijzigen op het moment dat er een Billing Relevant Volume bepaald werd voor facturatie of naar aanleiding van een structuring scenario."*¹⁹

Het bestaan van een gevalideerd volume dat kan gebruikt worden voor facturatie, wordt dus gekoppeld aan een uitlezing voor jaarlijkse facturatie of naar aanleiding van een wissel van leverancier of ander "structuring"-scenario. Verder vermeldt Fluvius in dezelfde brief:

"Dezelfde kwartierwaarden worden gebruikt voor beide doeleinden. Het validatieproces voor beide is dus hetzelfde. Aangezien het proces pas volledig doorlopen is nadat de eerste keer een Billing Relevant Volume bepaald werd is het mogelijk dat bij een eerdere opvraging van gegevens voor informatieve doeleinden waarden doorgegeven worden die het volledig proces nog niet doorlopen hebben. Deze waarden zullen in elk geval technisch gevalideerd zijn. Als er estimaties nodig waren zal bovendien de herschaling in lijn met de dagindexen gebeurd zijn. Zo niet dan is consistentie verzekerd aangezien de kwartier- en dagindexen op de meter coherent zijn."

Voor wat de facturatie betreft, is er dus in ieder geval een onderscheid tussen de "technisch gevalideerde" gegevens, en deze die voldoende gevalideerd zijn om ook werkelijk te factureren.

Tijdens de hoorzitting gaf Fluvius aan dat de injectieleverancier zou kunnen factureren wanneer hij wil. Een leverancier mag echter enkel factureren op basis van gevalideerde gegevens. Hij kan dus enkel op het moment van de jaarlijkse meteropname factureren, maar krijgt hierover geen bericht en kan ook niet weten welke gegevens als voldoende gevalideerd beschouwd kunnen worden. Hij kan m.a.w. volgens onze informatie ook niet weten welke gegevens als gevalideerd beschouwd kunnen worden.

De VREG wenst in het bijzonder in te gaan op de stelling in de verweernota van Fluvius dat de elektriciteitsdistributienetbeheerders volgens art. 4.2.13, §1 en §3 TRDE, en de daarin opgenomen opnamefrequenties, enkel verplicht zijn om gegevens op te nemen, en niet door te sturen. Het zou geen enkele toegevoegde waarde hebben mocht de VREG in het TRDE de elektriciteitsdistributienetbeheerders verplichten om met een bepaalde frequentie gegevens op te nemen, om er daarna niets mee te doen. De allocatiepuntconfiguratie bepaalt bovendien de instellingen van een allocatiepunt, dat op zich enkel bestaat om de daarop geregistreerde

¹⁹ Brief van Fluvius aan de VREG van 10 september 2020 met referentie 20200910/LD/VREG/017, betreffende "Validatie van de kwartierwaarden voor dynamische prijscontracten".

toegangshouder de gepaste gegevens en volumes toe te wijzen. Een opnamefrequentie voor facturatie kan bijvoorbeeld enkel een nuttig gevolg hebben voor facturatie als dat gegeven wordt overgemaakt aan de toegangshouder. Zoals reeds aangegeven in het kader van een andere ingebrekestelling van DNB, *d.d.* 1 december 2020, m.b.t. de niet-naleving van art. 4.2.13, §1 TRDE en art. 4.2.13, §1 TRDG²⁰, was het voor Fluvius voldoende duidelijk wat de draagwijdte is van de opnamefrequenties, zoals voorzien in art. 4.2.13 TRDE (en TRDG).

Fluvius erkent voorts expliciet in haar verweernota dat het niet mogelijk is om, conform art. 4.3.2 TRDE, een evenwichtsverantwoordelijke aan te duiden op het allocatiepunt voor injectie. De VREG neemt hiervan akte. Zoals eerder aangegeven, is dit in strijd met de regel dat elke marktdeelnemer verantwoordelijk is voor de onbalansen die hij in het systeem veroorzaakt.

Fluvius erkent verder ook in haar verweernota dat geen gemeten noch berekend gebruiksprofiel wordt gehanteerd voor dit allocatiepunt in de allocatieberekening, hoewel art. 4.3.19 resp. 4.3.20 TRDE dat vereist. Fluvius stelt daarop echter wel dat enige nadelige effecten worden gecompenseerd in de financiële reconciliatie.

De VREG erkent dat een bepaalde vergoeding is voorzien via het systeem van financiële reconciliatie, en dat hierdoor een deel van de financiële nadelen van de fout in de allocatie worden rechtgezet. Het proces van financiële reconciliatie dient echter slechts als finaal sluitstuk van het “settlement”-proces, en is geen gelijkwaardige vervanging van de allocatie. De hele marktwerking, gaande van de aankoop en verkoop van elektriciteit tot het penaliseren van het onevenwicht, is immers gebaseerd op de allocatie. De financiële reconciliatie speelt zich achteraf af, en vergoedt op forfaitaire wijze de fout die er is gebeurd. Op basis van dit proces is er geen gedegen concurrentie mogelijk, omdat de eerder niet toegewezen energiehoeveelheden ook niet op de markt verhandeld kunnen worden. Bovendien bestaat er slechts één prijs per maand voor de gehele reconciliatie van die maand. Hoewel die prijs wel gebaseerd is op marktinformatie, houdt deze uiteraard geen rekening met de verschillende waardering van elektriciteit op de verschillende momenten van levering binnen die maand. Zeker in het geval van een klant die naast zuivere vermarkting ook koos voor een meetregime per kwartier (meetregime 3) kan dit potentieel leiden tot een zeer grote afwijking tussen de financiële reconciliatie en de vergoeding die een marktdeelnemer had kunnen krijgen als het volume in de allocatie correct was toegewezen (zowel in positieve als negatieve zin).

De VREG benadrukt dat de allocatie, de correcte toewijzing van de afgenomen en geïnjecteerde volumes aan de marktpartijen, een cruciaal en essentieel deel is van de marktprocessen.

Fluvius voegde bij de verweernota eveneens een toelichting die zou moeten verduidelijken hoe deze reconciliatie voor prosumenten in (beperkte) vermarkting in zijn werk zou gaan bij transitie naar MIG6. De VREG stelt vast dat noch de beknopte omschrijving, noch de drie opgenomen voorbeelden, expliciet ingaan op de methodiek voor zuivere vermarkting.

Voor wat betreft de artikelen 4.3.45, 4.3.49 §2, 4.3.51, 4.3.52 en 4.3.53 TRDE, beweert Fluvius in haar verweernota dat de “work-around” weldegelijk de betreffende gegevens ter beschikking zou stellen.

²⁰ Technisch Reglement voor de Distributie van Gas in het Vlaamse Gewest. Goedgekeurd door de VREG bij beslissing van 20 september 2019 (BESL-2019-61), raadpleegbaar via: www.vreg.be/nl/document/besl-2019-61. Gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 14 oktober 2019 en in werking getreden op 24 oktober 2019 (rechtszettingsbericht gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 5 november 2019). Tevens raadpleegbaar via: www.vreg.be/nl/technische-reglementen.

Art. 4.3.45 en art. 4.3.52 TRDE betreffen het ter beschikking stellen van (niet-)gevalideerde gegevens aan de evenwichtsverantwoordelijke. Gezien er op het punt voor injectie in de “work-around” geen evenwichtsverantwoordelijke wordt aangeduid, is het voor de VREG echter duidelijk dat deze bepaling niet wordt nageleefd. Fluvius zou kunnen argumenteren dat de evenwichtsverantwoordelijke via een datatoegangscontract en de voorziene mogelijkheden in het kader van de datacode van het TRDE toegang zou kunnen krijgen tot die gegevens. Dit zou echter enkel kunnen in zijn rol van ESCO, en niet in de rol van evenwichtsverantwoordelijke.

Art. 4.3.53 TRDE betreft het ter beschikking stellen van de allocatiegegevens aan de transmissienetbeheerder. De tweede paragraaf van deze bepaling beschrijft welke volumes dit moeten zijn voor berekende en gemeten gebruiksprofielen. Uit wat voorafgaat, is het volgens de VREG eveneens duidelijk dat het voor de allocatiepunten voor injectie (die niet bestaan) niet zo is dat er berekende noch gemeten gebruiksprofielen worden toegekend in de allocatie, en dus ook niet aan de transmissienetbeheerder worden overgemaakt.

Art. 4.3.49 §2 TRDE beschrijft het ter beschikking stellen van gevalideerde meetgegevens. Hierboven motiveerde de VREG al dat deze niet volgens de systematiek beschreven in dit artikel worden overgemaakt, en dat de injectieleverancier bovendien niet kan weten welke gegevens als gevalideerd beschouwd kunnen worden.

Art. 4.3.51 TRDE beschrijft het overmaken van allocatiegegevens aan de toegangshouders, en beschrijft in zijn tweede paragraaf welke gegevens dit voor gemeten en berekende gebruiksprofielen moeten zijn. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, worden er voor de allocatiepunten voor injectie (die niet bestaan) geen volumes toegekend in de allocatie, en wordt daardoor ook dit artikel niet nageleefd.

Bij de argumentatie m.b.t. dit punt voegt Fluvius in haar verweernota nog toe dat gecompenseerde volumes worden gebruikt, en dat dit in lijn is met de werkwijze in MIG4 waar decentrale productie niet in de *infeed* wordt opgenomen. Deze verbetering wordt volgens Fluvius pas vanaf MIG6 voorzien.

De VREG stelt inderdaad vast dat de huidige werkwijze in MIG4, die oorspronkelijk werd opgezet voor prosumanten in compensatie, onterecht werd doorgetrokken naar situaties van beperkte vermarkting en zuivere vermarkting. Bij *beperkte* vermarkting worden in de allocatie inderdaad injectie en afname nog steeds gecompenseerd. Beide stromen worden dus – zij het op een verkeerde basis – wel aan de juiste partij toegekend. Bovendien bestaat de mogelijkheid om een andere allocatiepuntconfiguratie te kiezen (‘Meetregime 3’), waarbij afname en injectie op kwartierbasis wel correct worden toegewezen. Voor *zuivere* vermarkting vindt de fout aan beide kanten plaats. Enerzijds krijgt de toegangshouder voor afname het gecompenseerde volume, hoewel hij enkel de afname zou mogen toegekend krijgen. Anderzijds krijgt de toegangshouder voor injectie niets toegekend, terwijl hij recht had op de injectie. Zoals de VREG eerder aangaf, is het aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders om een systeem op poten te zetten dat voldoet aan de geldende regelgeving. Latere afspraken tussen partijen binnen een gekozen marktsysteem moeten dit kader respecteren en kunnen daaraan geen afbreuk doen.

Gelet op al de bovenstaande overwegingen, concludeert de VREG dat de niet-naleving door DNB van art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE, zoals vastgesteld in de ingebrekestelling van 4 februari 2021, aanwezig blijft. De argumentatie in de verweernota en tijdens de hoorzitting, zoals uiteengezet door Fluvius in naam en voor rekening van DNB, leidt niet tot een andere conclusie.

3.3. Motivering inzake de gevolgen verbonden aan de blijvende niet-naleving van de vermelde artikelen in het TRDE

Fluvius verduidelijkt in haar verweernota wat de huidige implementatie via “work-around” naar eigen zeggen wel realiseert ter ondersteuning van de vermarkting van injectie, en onderstreept daarbij dat deze implementatie tot stand kwam “in moeilijke omstandigheden en met aanzienlijke extra inspanningen”.

Wat daar ook van zij, is deze stelling niet van die aard dat ze op zichzelf afbreuk doet aan de analyse van de VREG onder de voorgaande hoofdingen. Op grond van die analyse blijkt duidelijk dat de huidige gekozen implementatie via “work-around” meerdere bepalingen in het TRDE niet naleeft.

Fluvius poogt echter, door te onderstrepen wat de huidige implementatie via “work-around” volgens haar wel bereikt, aan te tonen dat deze implementatie in wezen geen nadeel heeft voor de klant, de distributienetgebruiker. Tijdens de hoorzitting benadrukt Fluvius dit eveneens.

De VREG stelt echter vast dat Fluvius het belang van de distributienetgebruiker en de andere marktdeelnemers hier slechts op een zeer enge manier in beschouwing neemt.

Indien een potentiële opkoper van injectie voldoening neemt met de “work-around” van Fluvius, dan kan een distributienetgebruiker op diens voorstel intekenen, en op die manier dus wel de elektrische productie die hij injecteert, verkopen.

Het is echter belangrijk het recht op vermarkting te bekijken in de bredere context van de marktwerking. Ten eerste valt immers, op grond van de meest elementaire economische theorie, te verwachten dat potentiële opkopers van injectie slechts zullen overgaan tot een aanbod als de “work-around” ook voor hen geen (te grote) nadelen met zich meebrengt. De artikelen in het TRDE waarvan de VREG de niet-naleving door DNB vaststelt, hebben voornamelijk tot doel de aanbieders bepaalde rechten en verantwoordelijkheden te geven. Zoals in deze beslissing wordt vastgesteld, schiet de “work-around” hier op verschillende punten tekort. Net zoals Fluvius stelt de VREG vast dat op het moment van de redactie van deze beslissing slechts één aanbieder is die een terugleveringscontract aanbiedt, zonder daar ook een afnamecontract aan te koppelen. Fluvius wijst dit in haar verweernota toe aan een gebrek aan interesse in de markt. Die bewering wordt echter verder niet gestaafd. Zoals eerder vastgesteld, heeft de implementatie door Fluvius via “work-around” verschillende tekortkomingen; het is onmogelijk in te schatten in welke mate deze tekortkomingen aanbiedingen in de markt tegenhouden, vergeleken met de situatie waarin de implementatie volledig conform het TRDE zou zijn.

Ten tweede is het ook belangrijk om erop te wijzen dat zelfs netgebruikers die niet deelnemen aan een systeem van zuivere vermarkting, toch baat kunnen hebben bij een rijker en scherper geprijsd aanbod van terugleveringscontracten. Immers, de aanbieders van deze contracten gaan de concurrentie aan met contracten die een combinatie van afname en injectie aanbieden, en kunnen op die manier ook de prijs van laatstgenoemde contracten in een voor de distributienetgebruikers positieve zin beïnvloeden. Een distributienetgebruiker die zijn afnamecontract moet opgeven om elders een terugleveringscontract te sluiten, zal dit immers als een barrière beschouwen en blijft zo “gebonden” aan zijn afnameleverancier. Als deze distributienetgebruiker nu ook apart op een aanbod voor teruglevering kan intekenen, ontstaat er ook werkelijk concurrentie voor de injectie zelf, met een voor de distributienetgebruiker potentieel positief effect op de prijs voor de elektriciteit die hij injecteert.

Vanaf 1 maart 2021²¹ zullen minstens 100.621 netgebruikers²² een terugleveringscontract moeten aangaan met hun leverancier. De thans lopende uitrol van de digitale meter zal ervoor zorgen dat dit aantal nog sterk zal toenemen in de komende jaren, tot uiteindelijk alle prosumenten (568.410 in februari 2021) terugleveringscontracten moeten sluiten. Omwille van deze grote aantallen, is het duidelijk dat zelfs een relatief bescheiden (indirect) financieel nadeel per individuele netgebruiker globaal gezien tot veel waardeverlies leidt.

Het is dus belangrijk erop te wijzen dat potentieel alle prosumenten een nadeel ondervinden van de huidige implementatie via “work-around”.

Naast deze impact op de netgebruikers die tevens prosumenten zijn, vindt de VREG het ook belangrijk te wijzen op de maatschappelijke kosten die gepaard gaan met de niet-correcte toewijzing van volumes aan de juiste toegangshouders en evenwichtsverantwoordelijken. Indien wel gebruik gemaakt wordt van de “work-around”, en daardoor aanzienlijke volumes in de allocatie niet toegewezen worden, creëert dit onvoldoende incentives voor die marktpartijen om hun portefeuille in balans te brengen. De kosten voor een teveel aan injectie worden via het residu in de allocatieberekening immers verdeeld over alle toegangshouders en evenwichtsverantwoordelijken met klanten met berekende gebruiksprofielen. In bepaalde situaties kan dit leiden tot kosten (bijvoorbeeld bij acties van Elia om het net opnieuw in balans te brengen). Deze kosten zullen verdeeld worden over de marktdeelnemers, en via de cascade van transmissie- en distributienettarieven opnieuw in de facturen van alle netgebruikers in Vlaanderen terechtkomen.

Zoals *supra* gemotiveerd, bereikt de “work-around” via de reconciliatie volgens de VREG slechts een ruwe benadering van het waardeverlies dat de fout in de allocatie veroorzaakt. De ontbrekende toewijzing van de injectievolumes maakt meer algemeen de verhandeling van deze volumes onmogelijk, en hindert zo de correcte marktwerking. Marktpartijen met interesse in deze volumes beschikken niet over de mogelijkheid ze aan te kopen.

Het vergroten van het volume dat in de allocatie buiten beschouwing wordt gelaten en op die manier via het residu over de marktdeelnemers wordt verspreid, heeft ook een mogelijk ongunstig effect voor deze marktdeelnemers. Een groter residu vergroot immers ook de rechtzettingen die in de reconciliatie voor deze marktdeelnemers moeten gebeuren. Ook zij worden geconfronteerd met een mogelijk prijsverschil tussen de reconciliatieprijs (één maandelijks prijs) en de prijs die ze op de markt betalen om het residu te dekken. Het valt te verwachten dat zij dit risico zullen indekken door hun marge te verhogen, wat finaal opnieuw in het nadeel van de netgebruikers is.

Gelet op al de bovenstaande overwegingen, concludeert de VREG dat de door DNB gekozen implementatie via een “work-around”, die meerdere bepalingen in het TRDE niet naleeft,²³ negatieve gevolgen heeft voor distributienetgebruikers die tevens prosumen zijn en voor andere marktdeelnemers. Bovendien hindert de gekozen implementatie via “work-around” de correcte werking van de elektriciteitsmarkt, wat maatschappelijke kosten met zich meebrengt.

²¹ Dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad van het arrest dat het Grondwettelijk Hof op 14 januari 2021 velde (nr. 5/2021), en waarin het Grondwettelijk Hof o.m. besloot tot de vernietiging van de artikelen in het decreet van 26 april 2019 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de uitrol van digitale meters en tot wijziging van artikel 7.1.1, 7.1.2 en 7.1.5, die de artikelen 4.1.30/1 en 15.3.5/12 invoegden in het Energiedecreet.

²² Zie Ter-nota aan de Vlaamse regering betreffende een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft het invoeren van een retroactieve investeringspremie voor PV-eigenaars waarvoor de virtuele terugdraaiende teller wegvalt, raadpleegbaar via <https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/602670406B34EF00080003BD>.

²³ Zoals vastgesteld onder hoofdingen 3.1 en 3.2 van deze beslissing.

3.4. Motivering inzake de niet-naleving van art. 4.3.41, §1 TRDE

Zoals reeds weergegeven onder hoofding 2 van deze beslissing (*feitelijke context – voorafgaandelijke procedure*), diende Fluvius op 29 januari 2021 in naam en voor rekening van de elektriciteitsdistributienetbeheerders een nieuw voorstel van methodiek van allocatie en reconciliatie in.

De VREG stelt vast dat Fluvius daarmee gevolg heeft gegeven aan het verzoek van de VREG in de ingebrekestelling *d.d.* 19 november 2020. De niet-naleving van art. 4.3.41, §1 TRDE – zoals vastgesteld in die ingebrekestelling – is daardoor voorlopig geremedieerd, in afwachting van de beoordeling van het nieuwe voorstel door de VREG. De VREG zal dit doen in een latere, afzonderlijke beslissing. In de voorliggende beslissing zal de VREG daarom de validiteit van de argumenten van Fluvius m.b.t. art. 4.3.41, §1 TRDE, zoals beschreven in de verweernota en geformuleerd tijdens de hoorzitting, nog niet verder onderzoeken.

3.5. Conclusie

Om alle onder hoofdingen 3.1 tot en met 3.4 vermelde redenen, komt de VREG tot de conclusie dat:

- i) de niet-naleving door DNB van artikel 4.3.41, §1 TRDE, zoals vastgesteld in de ingebrekestelling van 19 november 2020, door de indiening van een nieuw voorstel van methodiek van allocatie en reconciliatie bij de VREG op 29 januari 2021 voorlopig geremedieerd is, in afwachting van de beoordeling van dat nieuwe voorstel door de VREG in een latere beslissing;
- ii) de niet-naleving door DNB van art. 4.1.2, §2, art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE, zoals vastgesteld in de ingebrekestelling van 4 februari 2021, aanwezig blijft.

De VREG stelt vast dat DNB sinds de hoorzitting *d.d.* 26 februari 2021 geen acties ondernomen heeft die de niet-naleving van de hierboven *sub ii)* vermelde artikelen geheel of gedeeltelijk remediëren.

Het Energiedecreet voorziet niet in een specifieke administratieve sanctie voor de niet-naleving van de vermelde artikelen in het TRDE, dus de VREG moet zich beroepen op art. 13.3.2 Energiedecreet, wil hij handhavend optreden.

Art. 13.3.2 Energiedecreet verschaft de VREG een appreciatiebevoegdheid. Deze is tweeledig. In eerste instantie is het aan de VREG om te beslissen *al dan niet* een administratieve geldboete op te leggen. Beslist hij daar daadwerkelijk toe, dan dient de VREG nog de *hoogte* van deze administratieve geldboete te bepalen, binnen de vork aangegeven in art. 13.3.2 Energiedecreet (met minimumbedrag en maximumbedragen). De VREG zorgt er ook voor dat er in deze gevallen geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten die aan de administratieve boete ten grondslag ligt en de administratieve boete die op grond van die feiten wordt opgelegd.

De redenen vermeld onder hoofdingen 3.1 tot en met 3.3 van deze beslissing, rechtvaardigen volgens de VREG in afdoende mate de beslissing om over te gaan tot het opleggen van een administratieve geldboete aan DNB, conform art. 13.3.2 Energiedecreet, omwille van het blijvend niet-naleven van art. 4.1.2, §2, art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE.

4. Modaliteiten administratieve geldboete

Bij het bepalen van de concrete modaliteiten van een administratieve geldboete, te weten: de hoogte ervan, neemt de VREG de relevante bepalingen in het Energiedecreet in acht.

Art. 13.3.1, §2 geeft, naast de concrete minimum- en maximumbedragen in art. 13.3.2 Energiedecreet, in het algemeen de grens van de appreciatiebevoegdheid van de VREG weer bij het bepalen van de hoogte van de administratieve geldboete:

[...] De VREG zorgt ervoor dat er in deze gevallen geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten die aan de administratieve boete ten grondslag ligt en de administratieve boete die op grond van die feiten wordt opgelegd.

Wat betreft **de aard en de ernst van de feiten** die ten grondslag liggen aan deze beslissing tot oplegging van administratieve boete, zijnde de blijvende niet-naleving van art. 4.1.2, §2 TRDE en de andere, onder hoofding 3.2 van deze beslissing vermelde artikelen in het TRDE, wil de VREG nog specifiek wijzen op het volgende.

Onder hoofding 3.3 van deze beslissing, maakte de VREG reeds een inschatting van de gevolgen van de niet-naleving van art. 4.1.2, §2 TRDE en de andere, onder hoofding 3.2 van deze beslissing vermelde artikelen in het TRDE. Hoewel het onmogelijk is om de financiële impact van deze niet-naleving concreet te becijferen, werden wel de volgende twee gevolgen ervan onderscheiden:

1. een impact op distributienetgebruikers die tevens prosumenten zijn. De implementatie via “work-around” geeft niet dezelfde mogelijkheden aan potentiële aanbieders van terugleveringscontracten via zuivere vermarkting, en verschaalt daardoor het aanbod in de markt. Een minder sterke concurrentie kan lagere vergoedingen voor teruglevering met zich meebrengen, dit ongeacht de voorkeur van een prosument voor zuivere of beperkte vermarkting.
2. een impact op de gehele marktwerking, en zo alle netgebruikers. Het ontbreken van de juiste incentives bij de marktpartijen, kan de kosten van het systeem doen toenemen en zo via de tarifaire cascade ook de facturen van alle netgebruikers verhogen.

In het algemeen stelt de VREG ook vast dat het ontbreken van een toewijzing van de volumes voor injectie in de allocatie de verhandeling ervan onmogelijk maakt. Dit verstoort de correcte werking van de elektriciteitsmarkt.

Het is in ieder geval belangrijk om bij het bepalen van de hoogte van de administratieve geldboete ook rekening te houden met de context waarin de beslissingen rond dit soort implementaties worden genomen. Fluvius verwijst in zijn verweernota regelmatig naar de in ontwikkeling zijnde MIG6. MIG6 en het central market system (CMS) waarop dit berichtenverkeer wordt uitgevoerd, worden uitgewerkt door Atrias cv. Atrias cv heeft de Belgische elektriciteits- en aardgasdistributienetbeheerders²⁴, via hun werkmaatschappijen, als aandeelhouders. Ook Fluvius is dus, als werkmaatschappij die optreedt in naam en voor rekening van de distributienetbeheerders in het Vlaamse Gewest – waaronder DNB, aandeelhouder van Atrias cv.

In het project om de nieuwe generatie marktprocessen (MIG6) en het onderliggende communicatieplatform (CMS) op te zetten, zou Atrias cv volgens een rapportering van Atrias aan de VREG in maart 2020 zelf al [REDACTED] uitgeven voor de “go-live”, waarvan Fluvius als

²⁴ Uitgezonderd Enexis bv, aangewezen voor de gemeente Baarle-Hertog.

meerderheidsaandeelhouder meer dan de helft draagt. Deze kosten toegewezen aan Fluvius worden verdeeld over de Vlaamse distributienetbeheerders. Bovendien houdt dit bedrag geen rekening met de kosten die de andere marktpartijen, waaronder DNB zelf, in hun eigen systemen (de “back-end”) moeten maken. Ook de leveranciers maken enorme kosten om hun systemen voor te bereiden en het platform te testen.

De beslissing om te werken met een “work-around” en dus geen implementatie te voorzien conform het TRDE, is in ieder geval – zo blijkt genoegzaam uit de verweernota van Fluvius – deels gemotiveerd door de redenering dat inzet van middelen voor die ontwikkeling ten koste zouden kunnen gaan van een oplevering van het CMS.

De geldboete moet dus in ieder geval voldoende hoog zijn, zodat deze van die aard is dat ze DNB daadwerkelijk ertoe kan bewegen om een volledig aan het TRDE conforme implementatie uit te werken. Bij een te laag boetebedrag is de kans reëel dat deze doelstelling niet wordt bereikt, gezien een kosten-batenanalyse in dat geval zou kunnen uitwijzen dat de kost van een blijvende niet-naleving aanvaardbaar is, in het licht van eerder gemaakte kosten voor CMS en MIG6.

Art. 13.3.2 Energiedecreet houdt bij het begrenzen van de hoogte van de boete ook rekening met de **omvang van de activiteiten** van de overtreder op de Vlaamse Energiemarkt (met name de omzet tijdens het laatste afgelopen boekjaar). Deze maatstaf is dus in ieder geval ook pertinent om een redelijke hoogte van de boete te bepalen. Het op dit moment laatst beschikbare²⁵ afgesloten boekjaar komt overeen met het kalenderjaar 2019. Tussen 1 januari 2019 en 1 januari 2021 verschoven een aantal gemeenten echter van één elektriciteitsdistributienetbeheerder naar een andere. Als indicator van de omvang van de activiteiten van de elektriciteitsdistributienetbeheerders op dit moment lijkt het daarom aangewezen om een correctie uit te voeren voor deze verschuivingen. Hieronder wordt een overzicht opgenomen van de omzetcijfers van de verschillende Vlaamse elektriciteitsdistributienetbeheerders, waar relevant aangepast aan de gemeenteverhuivingen conform bijlage 3B van de tariefmethodologie²⁶. Ook de omzet van DNB werd hierin opgenomen.

Elektriciteitsdistributienetbeheerder	Omzet (in euro) in 2019
Fluvius Antwerpen	353 862 514,70
Fluvius Limburg	301 381 257,39
Fluvius West	91 300 048,12
Gaselwest	380 727 758,21
Imewo	416 216 229,13
Intergem	181 823 009,41
Iveka	172 817 143,79
Iverlek	362 341 238,44
PBE	60 035 701,69
Sibelgas	49 214 619,16

²⁵ De VREG beschikt over deze gegevens in het kader van zijn tarifaire bevoegdheden (o.g.v. art. 3.1.3, eerste lid, punt 2° en art. 3.1.4, §2, punt 12° Energiedecreet).

²⁶ Raadpleegbaar via: www.vreg.be/nl/tariefmethodologie.

De VREG beslist om een boete op te leggen met een basisbedrag van 10.000 euro per kalenderdag dat de niet-naleving blijft voortduren. Dit bedrag bevindt zich eerder tegen de ondergrens van de vork van minimum 250 en maximum 250.000 euro per kalenderdag die art. 13.3.2 Energiedecreet oplegt. Het bedrag lijkt, relatief gezien, ook eerder laag in de context van de activiteiten van DNB in de elektriciteitsmarkt in zijn geheel (*cfr.* de omzet vermeld hierboven) en de kosten gemaakt in het ontwikkelen van marktprocessen (*cfr.* het bedrag uitgegeven via Atrias vermeld hierboven), zoals deze voor het faciliteren van zuivere vermarkting. De VREG gelooft evenwel dat de administratieve boete voldoende hoog is, zodat deze van die aard is dat ze een gemiddelde elektriciteitsdistributienetbeheerder daadwerkelijk ertoe kan bewegen om een volledig aan het TRDE conforme implementatie uit te werken, en daarmee de vastgestelde niet-naleving van het TRDE te beëindigen. De afwijking van het minimumbedrag weerspiegelt daarnaast ook de ernst die de VREG toedicht aan de beperkingen die de marktwerking door de niet-naleving worden opgelegd.

Deze administratieve boete wordt, behalve aan DNB, ook aan de negen andere Vlaamse elektriciteitsdistributienetbeheerders opgelegd. Zij hebben immers de concrete implementatie van marktprocessen allemaal aan Fluvius uitbesteed en hebben zuivere vermarkting zodus allemaal op dezelfde wijze (via de “work-around”) geïmplementeerd. De VREG houdt bij de bepaling van de hoogte van de administratieve boete rekening met de **schaalgrootte van de betrokken elektriciteitsdistributienetbeheerder**, met name via diens RAB²⁷ (“regulatory asset base”).

De VREG is zich ervan bewust dat het zonder meer opleggen van het basisbedrag van €10.000 aan DNB voorbij zou gaan aan de positie die DNB inneemt in het landschap van de elektriciteitsdistributienetbeheerders in Vlaanderen. Om de schaalgrootte van DNB in rekening te brengen, vermenigvuldigt de VREG het basisbedrag van 10.000 euro met een factor die DNB vergelijkt met een gemiddelde Vlaamse elektriciteitsdistributienetbeheerder. Als schalingsfactor wordt gekozen voor de zogenaamde RAB. Deze beschrijft het gereguleerd actief waarmee in het kader van de tariefmethodologie rekening gehouden wordt, en is op die manier ook de basis waaruit de (gereguleerde) winst van een elektriciteitsdistributienetbeheerder uit voortvloeit. De waarde voor de RAB die gebruikt wordt voor de berekening is de meest recent beschikbare versie daarvan, opgenomen in de consultatie van de tariefmethodologie 2021-2024 (CONS-2021-02)²⁸. De waarde voor DNB wordt gedeeld door het gemiddelde voor een Vlaamse elektriciteitsdistributienetbeheerder (612 366 974,55 €) om de schalingsfactor te bepalen. De administratieve geldboete per kalenderdag bedraagt dan:

$$€10.000 * \frac{RAB\ DNB}{RAB\ gemiddelde\ DNB}$$

Voor DNB bekomt men dan een administratieve geldboete van 17.288,26 euro per kalenderdag.

De VREG wijst er tot slot op dat hij ervoor opteert om de boete **pas op te leggen met ingang van 1 oktober 2021**.

Fluvius motiveert de keuze voor de implementatie via “work-around” op een aantal plaatsen in haar verweernota en tijdens de hoorzitting door te vermelden dat ze een definitieve oplossing

²⁷ Voor een gedetailleerde omschrijving van de RAB verwijzen we naar hoofdstuk 4 van de Bijlage 2 Rapport kapitaalkostenvergoeding van de Tariefmethodologie reguleringsperiode 2021-2024, raadpleegbaar via https://www.vreg.be/sites/default/files/Tariefmethodologie/2021-2024/BESL-2020-31/bijlage_2_rapport_kapitaalkostenvergoeding_reguleringsperiode_2021-2024.pdf

²⁸ Het gaat om de tabel opgenomen op de laatste pagina van het consultatiedocument met betrekking tot de wijziging van de tariefmethodologie 2021-2024 met referentie CONS-2021-02, raadpleegbaar via <https://www.vreg.be/sites/default/files/document/cons-2021-02.pdf>

voorziet in “september 2021”. Deze implementatie zou wel volledig conform het TRDE zijn, en dus de in deze beslissing vastgestelde niet-naleving beëindigen.

De VREG wenst het feit dat er een implementatie in het vooruitzicht wordt gesteld die de niet-naleving van de vermelde artikelen in het TRDE zou kunnen beëindigen, evenals het feit dat daarvoor reeds inspanningen werden en worden geleverd, redelijkerwijze in beschouwing te nemen bij de oplegging van de administratieve geldboete.

Meer bepaald zal de VREG daarom de administratieve geldboete pas opleggen met ingang van 1 oktober 2021. Indien DNB dus, zoals meermaals aangegeven door Fluvius in de verweernota en tijdens de hoorzitting, de in deze beslissing vastgestelde niet-naleving van het TRDE geheel of gedeeltelijk beëindigt voorafgaand aan 1 oktober 2021, zal de VREG de in deze beslissing opgelegde administratieve geldboete heroverwegen.

Al het bovenstaande in acht genomen, staat volgens de VREG de boete die in deze beslissing wordt opgelegd, in verhouding met de feiten die eraan ten grondslag liggen. Tevens situeert deze boete zich binnen de vork van 250 euro (minimumbedrag) t.e.m. 250.000 euro (maximumbedrag) per kalenderdag, zoals voorzien in art. 13.3.2 Energiedecreet. Bovendien zal de VREG erover waken dat het totale boetebedrag het – eveneens in art. 13.3.2 Energiedecreet voorziene – plafond niet overschrijdt. Dat wil zeggen dat het totale boetebedrag nooit hoger zal zijn dan 5.000.000 euro of 3% van de omzet die de betrokken overtreder heeft gerealiseerd op de Vlaamse energiemarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar, als dit laatste bedrag lager is.

5. Modaliteiten betaling administratieve geldboete

Zoals gemotiveerd onder de voorgaande hoofding, wordt de administratieve geldboete pas met ingang van 1 oktober 2021 opgelegd, voor zover op die datum de niet-naleving van de vermelde artikelen in het TRDE nog niet tot een einde is gekomen.

De VREG zal de administratieve geldboete vanaf dan op periodieke, meer bepaald: maandelijkse, basis innen. Concreet houdt dit in dat na afloop van elke maand waarin de niet-naleving van de vermelde artikelen in het TRDE blijft voortbestaan een vorderingsdocument aan DNB verstuurd zal worden, met alle benodigde gegevens voor de betaling van de geldboete. Een eerste vorderingsdocument zal dus betrekking hebben op het boetebedrag voor de maand oktober 2021. Wanneer de niet-naleving door DNB van de vermelde artikelen in het TRDE stopt, volgt er een (laatste) vorderingsdocument m.b.t. het boetebedrag voor de dagen van de (laatst) begonnen maand, tot de datum waarop de niet-naleving is beëindigd.

Na ontvangst van elk vorderingsdocument door DNB, moet het daarin vermelde boetebedrag binnen een termijn van zestig kalenderdagen volledig betaald worden. Bij gebreke van een tijdige betaling van dit bedrag, zal worden overgegaan tot gedwongen invordering, conform art. 13.3.1, §6 Energiedecreet.

6. Beroepsmogelijkheid

Indien DNB een bezwaar heeft tegen de boete die middels deze beslissing wordt opgelegd, dan kan, conform artikel 13.3.1, §4 Energiedecreet, binnen een vervaltermijn van zestig dagen vanaf de kennisgeving van de aangetekende brief waarmee deze beslissing aan DNB wordt gecommuniceerd een beroep worden ingesteld bij de Raad van State. Dit ofwel per post aangetekend verzonden naar de griffie van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel, ofwel ingediend volgens de elektronische procedure.

Het instellen van een beroep bij de Raad van State heeft geen schorsende werking, zodat de betalingstermijn blijft lopen en ook hangende het beroep kan worden uitgevoerd. Het staat echter vrij om, conform art. 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een vordering tot schorsing in te dienen. Dit kan ofwel onmiddellijk bij het instellen van het beroep, ofwel in een later verzoekschrift voordat het auditoraatsverslag wordt neergelegd.

Beschikkend gedeelte

De VREG beslist:

Artikel 1. De blijvende niet-naleving van art. 4.1.2, §2 TRDE door de opdrachthoudende vereniging GASELWEST, in combinatie met de niet naleving van de onder artikel 2 van deze beslissing vermelde artikelen uit het TRDE, zoals reeds vastgesteld in de ingebrekestelling van 4 februari 2021, te beboeten met een administratieve geldboete zoals bepaald onder artikel 3 van deze beslissing.

Artikel 2. De blijvende niet-naleving van art. 4.3.2, art. 4.2.13, §1 en §3, art. 4.3.19, art. 4.3.20, art. 4.3.45, §1 en §2, art. 4.3.49, §2, art. 4.3.51, art. 4.3.52 en art. 4.3.53 TRDE door de opdrachthoudende vereniging GASELWEST, in combinatie met de niet-naleving van het onder artikel 1 van deze beslissing vermelde artikel uit het TRDE, zoals reeds vastgesteld in de ingebrekestelling van 4 februari 2021, te beboeten met een administratieve geldboete zoals bepaald onder artikel 3 van deze beslissing

Artikel 3. Met ingang van 1 oktober 2021 een administratieve geldboete op te leggen aan de opdrachthoudende vereniging GASELWEST van €17.288,26 per kalenderdag dat de niet-naleving van de in artikel 1 en 2 vermelde bepalingen blijft voortbestaan.

Voor de VREG

Sint-Joost-ten-Node, 13 april 2021

Pieterjan Renier
Algemeen Directeur

Bijlagen

Bijlage 1 – Verslag van de hoorzitting d.d. 26 februari 2021

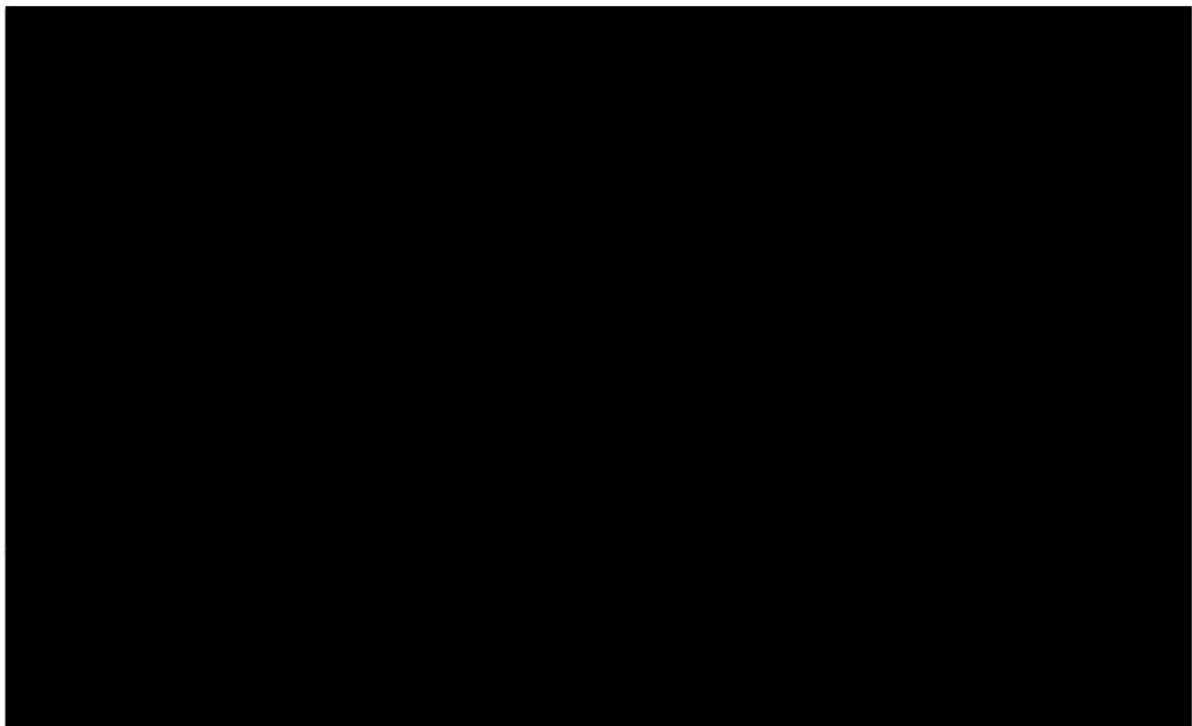
Het definitief verslag hoorzitting *d.d.* 26 februari 2021 (incl. de twee bijlagen gevoegd bij dat verslag: PowerPointpresentatie ‘Conformiteit TRDE – zuivere vermarkting’ en ‘verweernota hoorzitting 26/02/2021 zuivere vermarkting injectie’) worden als aparte documenten aan deze beslissing toegevoegd.

Bijlage 2 – Fluvius voorstel voor verbetering allocatiemethodiek maart 2020

Het voorstel ingediend door Fluvius op 31 maart 2020 wordt als een apart document aan deze beslissing toegevoegd.

Bijlage 3 – Roadmap

Uittreksel uit de PowerPointpresentatie van de bijeenkomst van de stuurgroep market operations van Atrias van 29 januari 2020.

Bijlage 4 – Definitief document implementatie zuivere vermarkting

De gevalideerde « Release Note UMIG 4.1 (RL 01/01/2021) Commercialisation & MR3 » wordt als een apart document aan deze beslissing toegevoegd.

Het document is tevens raadpleegbaar op de website van Atrias via [https://azpatreun-fd-roots.azurefd.net/api/download/Actual%2FUMIG%204.1%2F20200630%20Market%20Model%20UMIG%204.1%20RL%2020210101%2F01%20Market%20Processes%2F04%20Publication%20Overview%2FRelease%20Note%20UMIG%204.1%20\(RL%2020210101\)%20NL%20v3.0.pdf](https://azpatreun-fd-roots.azurefd.net/api/download/Actual%2FUMIG%204.1%2F20200630%20Market%20Model%20UMIG%204.1%20RL%2020210101%2F01%20Market%20Processes%2F04%20Publication%20Overview%2FRelease%20Note%20UMIG%204.1%20(RL%2020210101)%20NL%20v3.0.pdf)